

In deze Nieuwsbrief nog een foto van Bergerac. Hoe het gaat met al onze andere *pensionado's*. Het spaarplan aankoop weidegrond. Ons bestuur en de donateurdag op zondag, 27 augustus a.s.

Onze paarden

Allereerst veel dank aan ieder voor alle lieve en meelevende reacties die binnenkwamen bij het overlijden van Bergerac. Het is en blijft erg verdrietig dat Bergerac maar zo kort bij ons was. Hij stond vanaf half april, toen hij aan het genezen was van de salmonella-besmetting, iedere dag in de wei. Het nieuwe, verse gras zette hem aan het eten en tot het laatst toe graasde hij lange dagen in het weiland van de burens dat we weer mogen gebruiken en een stuk van onze wei dat we – in verband met het besmettingsgevaar voor de andere paarden - afgezet hadden.

Bergerac

Met de gezondheid van alle andere *pensionado's* ging en gaat het gelukkig heel goed. **Halinda's** been is helemaal genezen, de pees blijft wat dikker dan normaal, maar ze is met pensioen, wordt nooit meer belast door het gewicht van een ruiter en ze kan letterlijk en figuurlijk weer prima uit de voeten.

11 Mei gingen alle paarden voor het eerst de wei in, maar tot die tijd had Halinda 'huisarrest'. Bij het uitmesten van de stallen, als de drie ruieren, Le Duc, Fellow en Jordan in de *paddock* stonden, liet ik Halinda los lopen door de stalpaden en op de olop naar de *paddock*. Het hek naar de opslagruimte stond dan dicht net zoals het hek naar de *paddock*, dus zo had ze de ruimte maar wel met alleen maar vlakke, verharde vloeren tot haar beschikking. En dat moest met haar peesblessure. Halinda gedroeg zich als een echt 'scharrepaard': ze liep overal rond. Eerst een openstaande stal binnen om een restje kuil te eten, dan Tarzan die nog op stal stond opzoeken om vriendelijk te neuzen. Of ze ging naar buiten bij het hek naar de *paddock* kijken of de andere

Halinda kan weer alles zonder pijn.

paarden bij haar kwamen. Zodra ik een stal had uitgemest, opgestrooid en van kuil voorzien, stapte Halinda weer naar binnen en ging lekker kuil eten in de schone stal. In de volgende stal die gereed was volgde ze me op de voet en om eens heerlijk languit te gaan liggen. Als ze weer in de benen was, liep ze naar het middelste staldeel om met James Bond te neuzen. Voor de kruiwagens met mest die ik door het pad duwde ging ze netjes opzij, kortom: ze verveelde zich geen moment en werkte prima

mee. Maar de eerste dag dat alle paarden de wei in gingen was ze natuurlijk niet meer te houden. Niks rustig aan, maar in volle galop in één run door de *paddock* naar de 'merriewei'! Het kon weer, lekker draven en galopperen.

Er is het gezegde: 'buurman's gras is altijd groener', maar dit jaar was onze wei absoluut het groenst. En onze paarden waren de eersten om dat te zien. Meer dan een week lang deden ze niets anders dan grazen, grazen en nog eens grazen. Zelfs aan het elkaar poetsen kwamen ze niet meer toe. 's Avonds stonden ze moe en voldaan op stal. Met een baal kuil waar we normaal vijf dagen mee doen deden we dubbel zo lang. Pas toen het gras grondig gekort was kregen ze weer tijd voor elkaar. En haalden ze de 'schade' van gemiste poetsbeurten weer in. Een aantal malen, als ik de ruinen in hun wei had gelaten en achter de drie merries en James Bond aanliep om de touwen die de *paddock* in tweeën delen vast te maken, stonden **James Bond** en Halinda midden in de *paddock* uitvoerig elkaar te poetsen. Zo blij dat ze daar weer tijd voor hadden, dat ze niet wilden wachten tot ze in de wei waren. Voor zoveel liefde moet je ze de ruimte geven en die krijgen ze. Maar ook de ruinen hebben weer volop aandacht voor elkaar. **Jordan** en **Fellow** zijn heel goede vrienden. Aan het eind van de dag, als alle paarden weer naar stal gaan, is te zien hoe graag ze in elkaars gezelschap zijn.. Het komt regelmatig voor dat Fellow en Jordan in de ruinenwei achterblijven. **Le Duc** is dan al als eerste naar binnen gegaan en ik sluit de *Ons groenste gras met Fellow*

ruinenwei eventjes af met het schuifhek om de merries en James Bond op stal te brengen. Zodra ik het schuifhek opendoe stuiven Fellow en Jordan, fijn als jongens-onder-elkaar, nog even de merriewei in. Samen een hapje gras eten, snuffelen aan de mest en lekker achter elkaar aan draven en galopperen. Binnen ga ik dan gewoon door met het verdelen van de voerbakken met Subli en het vegen van de stalvloer. Als de heren uitgedold zijn lopen ze vanzelf naar hun eigen stal. Maar Jordan vergeet zijn goede vriendin **Ginger** ook niet. De keren dat Fellow met Le Duc meeloopt naar de stallen, blijft Jordan steevast alleen in de ruinenwei achter. Wachtend tot Ginger met de merries en James Bond naar stal loopt. Dé kans voor Jordan om Ginger even voor zich alleen hebben. En Ginger is altijd in voor een rondje draven of galopperen met Jordan in de ruinenwei. Dat wil nog wel eens lang duren, ze

Jordan, de goede vriend van ieder paard

nemen de tijd voor elkaar, dus dan moet ik Ginger uiteindelijk uit de wei halen.

*Voor: Ginger ,
achter: Tarzan en
li: Halinda*

Ginger bij het bloementuintje

Le Duc

Met Ginger aan het halster, volgt Jordan op de voet. Hij wil maar één ding: naast Ginger op stal staan, zonder haar heeft hij geen rust. Hij is dol op haar. Jordan is een goede kuddeleider, ook met **Le Duc** is hij hele goede maatjes. Le Duc is een groot paard, dominant en een tikje ondeugend, maar Jordan laat zich niet onderschoffelen. Hij kan het prima met Le Duc vinden, poetst regelmatig met hem. Maar als Le Duc zich imponerend opstelt en hem even dreigt 'op te jagen', geeft Jordan geen krimp en blijft rustig staan. Ons kent ons.

Le Duc, onze grootste ruïn, is als puntje bij paaltje komt een grote knuffel, voor dier en mens en Jordan weet dat als beste.

Hoe mooi het weer ook is, er zijn aan het eind van de middag altijd twee paarden die aangeven dat ze het welletjes vinden en nu weer naar binnen willen. **Tarzan**, met haar hoofd uitgestoken over de openstaande dubbele deur in het middelste staldeel, hinnikt dat het tijd is. En **Le Duc** staat bij het hek naar de *paddock*. Hij geeft voor 'de heren' het sein dat ze naar binnen gaan. Hij gaat eerst!

foto: li: James Bond, mi: Jordan, re: Le Duc

Aan het eind van zo'n mooie lange dag buiten, weer op stal, zijn onze *pensionado's* helemaal rustig en voldaan. Tevreden en gelukkige *pensionado's*. Genietend van hun goede leven.

Spaarplan aankoop weidegrond

In ruim acht jaar tijd, sinds in 2008 het plan werd gemaakt voor aankoop van stallen en land, is dank zij de steun van de dierenbeschermingsfondsen jaar na jaar heel hard doorgewerkt aan de complete renovatie en verbetering van loods, stalruimtes en terrein – inclusief de aanleg van de gedraineerde *paddock*. In 2016 kon bovendien het laatste restant van onze schuld aan de landelijke Dierenbescherming worden afgelost en werd het mogelijk een kiepkar, waarmee we de mest van de paarden afvoeren, in eigendom aan te schaffen. Voor de gezondheid en het welzijn van onze *pensionado's* zijn al deze verbeteringen een absolute zegen.

Eén groot minpunt is echter gebleven: onze kleine weide. Nog geen 1.000 m² groot...Nu alle grote projecten in en rondom de loods gereed zijn, is de tijd aangebroken om eerste prioriteit te geven aan het verkrijgen van meer weidegrond. Maar weidegrond is zelfs in Friesland duur. Er was sprake van bedragen rond de € 40.000,= per hectare. Maar inmiddels is ook die hectareprijs gestegen. Onze kleine stichting heeft bij lange na niet het vermogen om dat te betalen. En als zich de mogelijkheid voordoet om land aan te kunnen kopen moet het geld direct beschikbaar zijn. Daarom hebben wij alle dierenbeschermingsfondsen die ons steunen een spaarregeling voorgesteld. Jaarlijks, en daar zijn we in 2017 mee begonnen, vragen wij de fondsen ons een bedrag te schenken voor aankoop van weidegrond. Echter, omdat niet bekend is wanneer we die aankoop kunnen doen, verzoeken we ze bij toekenning van het bedrag, de schenking in kas bij hun fonds te houden. Als

'geormerkt budget schenking weidegrond'. De dierenbeschermingsfondsen moeten zeker zijn dat hun gift ook daadwerkelijk besteed wordt aan het doel waarvoor het bestemd is. Maar op deze wijze, het geld blijft bij de fondsen, kunnen wij een aantal jaren sparen zonder onzekerheid voor het fonds over de werkelijke besteding. Zodra een aankoop in zicht komt berichten wij ze zo snel mogelijk met het verzoek de toegekende budgetten over te maken. Ons streefbedrag is € 100.000,=, te sparen in maximaal vijf jaar. Want als we grond kunnen kopen zal het hoogstwaarschijnlijk gaan om meer dan een hectare en gezien de prijzen die nu gelden is het verstandig niet te laag in te zetten.

Tot onze vreugde hebben we van drie fondsen inmiddels positief bericht over het spaarplan ontvangen. De **Stichting Nijder** reserveert over maar liefst drie jaar, 2017, 2018 en 2019, voor elk jaar € 12.500,=. Dus in totaal € 37.500,=! Een geweldige bijdrage. Heel veel dank aan de **Stichting**

Nijder voor deze grote ondersteuning. De **Stichting Natuur, Mens en Dier** en de **M.A.O.C. Gravin van Bylandt Stichting** kenden voor 2017

elk € 1.500,= toe voor ons plan. Beide stichtingen hiervoor heel veel dank.

Het betekent dat er in totaal al € 40.500,= in de 'spaarpot aankoop weidegrond' zit!

We hopen graag in de volgende Nieuwsbrief meer goed nieuws over het plan te kunnen melden. Een aantal fondsen vergadert een of tweemaal per jaar, dus het zal tot eind 2017 duren voor we van alle fondsen bericht hebben ontvangen.

*James Bond, geniet van het groene, groene gras
Graag nog meer wei erbij!*

Ons bestuur

Bestuursleden van onze stichting worden voor vier jaar benoemd. En zijn na die termijn direct herbenoembaar. Gerard Nielsen, onze vice-voorzitter, heeft een heel druk leven. Hij blijft graag als vrijwilliger de hoeven van onze *pensionado's* bekappen en promotie maken voor de stichting, maar hij is gestopt met het bestuurslidmaatschap. Maar Gerard blijft adviseur voor het beleid. Onze jaarlijkse vergadering over beleids- en promotieplan woont Gerard bij en hij ontvangt het hele jaar door alle stukken. Aan Gerard heel veel dank voor de geweldige bijdrage die hij als bestuurslid geleverd heeft aan onze stichting en we zijn heel blij dat hij al zijn overige werk voor onze *pensionado's* blijft doen! Kandidaat-bestuursleden doen een jaar mee met alle stichtingswerk voor ze besluiten of ze benoemd willen worden. Er zijn twee kandidaat-bestuursleden die sinds november vorig jaar deelnemen aan alle bestuursactiviteiten. In november 2017 wordt besloten of ze officieel bestuurslid worden. In de Nieuwsbrief van december hoop ik ze aan jullie voor te kunnen stellen.

De jaarlijkse donateurdag: zondag, 27 augustus.

Graag alvast noteren in jullie agenda: **zondag, 27 augustus 2017** zijn jullie vanaf **15.30 uur** van harte welkom op onze jaarlijkse donateurdag. Dé gelegenheid om je lievelingspaard(en) weer eens te verwennen, stallen en land te bekijken en – duimen voor mooi weer! – op het terras naast de paarden te genieten van hun gezelschap en een hapje en drankje. Familie, vrienden en kennissen die het leuk vinden ook eens een kijkje te nemen, kunnen jullie gerust meenemen. Graag tevoren even melden per e-mail of je komt. Dan weten we op hoeveel mensen we kunnen rekenen.

De volgende Nieuwsbrief

Eind september 2017 ontvangen jullie de volgende Nieuwsbrief. Met hopelijk meer nieuws over het spaarplan aankoop weidegrond. Uiteraard weer een verslag over het wel en wee van onze *pensionado's*. Foto's van de donateurdag en waarschijnlijk nieuws over de komst van twee nieuwe pensioenpaarden.

Voor wie op vakantie gaat: een fijne tijd en voor allemaal een goede zomer toegewenst. Wie langs wil komen is altijd welkom op zondagen vanaf 16.00 uur, maar s.v.p. er aan denken te parkeren in de berm.

Met vriendelijke groet,
Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl e-mail: info@pensioenpaard.nl

Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25